

Dixy voelde Ad's warme handen onder haar blouse langs haar rug glijden. Ze hoorde als in een droom zijn diepe donkere stem. "Eindelijk", zei hij, terwijl hij haar tegen zich aan drukte. Ze sloot haar ogen en voelde hoe zijn adem haar oogleden streelde. "Het is zo ver" Dixy werd haast waanzinnig van geluk. Zijn lippen naderden de hare, openden zich en sproeiden ijskoud water over haar uit.

"Trut, het is half'negen, je moet kaarten". Dixy's hart bonsde van schrik. Ze sloeg haar ogen op. Ad was verdwenen. Bij haar bed stond Miene met een uitgeknepen spons. "Krakelingendrive, troela, je mag tegen Adje, ben je niet blij?" Dixy kon haar zus wel kelen.

Even later bij het ontbijt begon Miene de tactiekbespreking: "Bij een drive als deze moet je tijgeren, tijgeren en nog eens tijgeren..." Dixy luisterde met een half oor. Tactiekbesprekingen waren niet haar grootste hobby. Bovendien, als je voor zoiets als de Krakelingendrive al serieus ging doen, hoe moest je dan bijvoorbeeld het Hunebedtoernooi te lijf. Toch moest ze toegeven dat haar zus wel een beetje gelijk had. Het ging bij de Krakelingendrive om meer dan de leuke Krakelingenprijzen. De eer van Drouwenerveenschendom en een hoop aanzien voor de winnaars waren de inzet van dit jaarlijkse gebeuren. De eerste Krakelingendrive was vier jaar geleden gespeeld ter gelegenheid van het samengaan van de Vrijzinnig Gereformeerde B.C. Drouwenerveenschendom en de Morroonse B.C. Elfde Gasselterboerveenschendom in de Federatie Grootslam A.B.C.D.E.F.G. Sinds die tijd waren het steeds Ab en Ad, de zonen van de Krakelingenbakker geweest, die hadden weten te voorkomen, dat de wisseltrofee naar de Vrijzinnig Gereformeerde Miene en Dixy ging. "...en slams bieden we niet want downgaan is een nul. Doorslikken, trut, actie, we moeten weg."

Op weg naar het Dorpshuis "Gezellig Samen zijn" ging Miene weer door: "Als je een lange kaart hebt, meteen hoog bieden. Niet dat gedoe van teveel azen en zo. Ik wil weten wat je hebt..." Dixy trapte zwigend door. Langzaam begonnen de gevolgen van de vrijdagavond weg te ebben. Het fietstochtje langs het Drouwenerveenschekanaal werd veraangenaamd door een zwak lentezonnetje. Met een glimlach dacht ze terug aan de vorige

Krakelingendrive. Ad had haar bewonderend aangekeken nadat ze het laatste spel had afgespeeld.

♠ JT976 ♥ T93 ♦ 432 ♣ T4	□	♠ 853 ♥ AQ72 ♦ JT5 ♣ J73
♠ A ♥ 5 ♦ A76 ♣ AKQ98652		♠ KQ42 ♥ KJ864 ♦ KQ98 ♣ -

Het biedverloop was kort maar krachtig. Dixy opende de Zuidhand met 6KI, Ad en Miene pasten en Ab doubleerde, daarop volgden weer twee passen en Miene besloot het bieden met een vlammend redoublet, wat zoals ze later uitlegde bedoeld was om Dixy te straffen omdat die tegen de afgesproken tactiek in een slem geboden had. Dixy was daarover nog behoorlijk boos geworden. Wel direct hoog bieden met een lange kleur, maar weer geen slems, en dat moest zij zeker allemaal onthouden. Gelukkig had ze het allemaal tot een goed einde weten te brengen. Ad was met hartentien uitgekomen, wat volgens de uitleg van Ab de 9 of een doubleton beloofde - of de heer, had hij er nog snel aan toegevoegd. Voor die laatste opmerking had Dixy slechts een minachtende blik overgehald. Ze speelde het aas en een ♠♠ naar het aas, sneed, haar befaamde intuïtie volgend, ♠6 naar de 7 en troefde een ♠♠ hoog. Daarna speelde ze ♣5 naar de boer en troefde weer een ♠♠ hoog. Ten slotte speelde ze een ♦♦ naar de tien, die Ab nam om tot de ontdekking te komen dat het er niet toe deed wat hij nakwam. Schoppen was in de dubbele renonce, Ruiten zou de tien tot een slag maken en ♥K zou de vrouw tot een slag maken waarvoor de ♣3 de rentree zou zijn. Een geweldige triomf voor Dixy, die wist dat ze grote indruk op Ad had gemaakt.

"Uitkijken, trut." Miene sloeg de afslag Drouwenerveenschekanaaldwarsstraatje in waar het buurtpand "Gezellig Samen zijn" het strijdtoneel van de Krakelingendrive zou worden en reed daarbij bijna haar zusje omver. "Zit je weer te dromen, tante? Wakker worden, je moet aan de bak!"

In "Gezellig Samen zijn" was het al aardig druk. Vrijwel alle coryfeeën uit het gebied van de Rolderpaardemarktdrive en de Zuidlaarderbollendrive waren voor dit hoogtepunt op de Bridgeagenda naar Drouwenerveenschekanaal gekomen. Moe en Laiverd stonden te babbelen met de Moylenaars uit Winschoten. Verderop waren de Verrukkelijke en Patat druk gebarend in gesprek met Boss en Bolle, lieden die Dixy niet mocht. Vooral die Verrukkelijke niet. Die had het over de Krakelingendrive als "even oefenen". Eters uit Stad. Allemaal lid van EGBC. Dan was het ook geen wonder dat ze altijd hoog eindigden. Wat moesten die lui hier. Zo waren er nog meer, maar dat waren tenminste nog leuke mensen, zoals de Bolhoedmannetjes en Miss Laetitia en Miss Pale Blue Eyes. Dixy liet haar blik rondwaren. Ze zocht Ad.

Flak bij haar klonk een stem: "Kijk eens wie we daar hebben! De zusjes Contra! Dan wordt het in ieder geval gezellig. Even kijken of we ook tegen jullie moeten." Het was Gaasvlieg, de columnist uit Doodstil. Vervelende vent. Hij pakte met een kleine, galant bedoelde buiging Dixy's loopbriefje. "Ha, meteen al in de eerste ronde. En jullie moeten in de voorlaatste ronde tegen Anne en Piet." "GADO" werd weggeroepen, zodat Dixy een gesprek gelukkig bespaard bleef.

Lang duurde dit geluk niet. Wedstrijd-leider Van der Wouden maande tot stilte en nadat iedereen zijn plaats gevonden had en de gebruikelijke plichtplegingen gedaan waren kon de strijd beginnen. De eerste drie spellen tegen GADO en gade waren niet interessant. Op het laatste spel kreeg Dixy de kans om te laten zien dat zij en Miene beslist niet voor de gezelligheid tegen dit paar speelden. OW waren kwetsbaar.

♠ T6 ♥ AQ7 ♦ AQ987 ♣ 843	□	♠ 84 ♥ 643 ♦ J32 ♣ T9762
♠ AKQJ753 ♥ T95 ♦ 54 ♣ J		♠ 92 ♥ KJ82 ♦ KT6 ♣ AKQ5

West	Noord	Oost	Zuid
GADO	Miene	gade	Dixy
		1SA	2♥
3SA	pas	pas	X
XX	a.p.		

Dixy kwam uit met de vierde van onder en boven en even later was het contract een slordige anderhalf duizend punten down. GADO vroeg, hopen op een gunstige beslissing van de wedstrijdleader of Dixy's 2Ha een transferbod was. Dixy reageerde niet, maar Miene's blik was zo vernietigend, dat GADO vier minuten later zichtbaar opgelucht was, toen het "wissen!" van Van der Woude klonk.

Aan de volgende tafel zaten de Bolhoedmannetjes al klaar. Dat zou niet makkelijk worden. De Bolhoedmannetjes waren echte kraks. "Beetje lol, meiden?" vroeg Kees Bolhoed, die al aan het bier was, "Dat zal dan snel ophouden. We hebben trek en we lusten jullie rauw!" Hij hief daarbij een denkbeeldig mes en een eveneens onzichtbare vork op. Koos Bolhoed voegde eraan toe: "Met peper en zout!" en hij maakte daarbij strooibewegingen.

Hun "maaltijd" ging wat onwennig zitten. Spelen tegen echte internationals was toch iedere keer weer een speciale belevenis. Hopelijk werkten de spellen wat mee. Voor zulke gelegenheden hadden Miene en Dixy bijzondere afspraken gemaakt. Als je deze lui hun gang liet gaan was je bij voorbaat al verloren. Je moest dus een beetje raar bieden.

Gelijk de eerste hand al gaf daar gelegenheid voor:

Z/A	♠ A5		
	♥ J983		
	♦ T87		
	♣ K743		
♠ QT643		♠ J92	
♥ K		♥ T654	
♦ KJ5	□	♦ Q964	
♣ A862		♣ T9	
	♠ K87		
	♥ AQ72		
	♦ A32		
	♣ QJ5		

Het bieden was snel voorbij. Miene, Zuid, opende 1SA. Kees Bolhoed, West, paste. Dixy inviteerde met 2SA en Miene vond dat 16 meer is dan 15 en dat ze dus overwaarde had en bood 3SA.

Kees kwam uit met een kleine schoppen. Koos vroeg of Stayman in Drenthe al bekend was. Deze grappig bedoelde opmerking werd door Miene beantwoord met een ijzig: "Mijn zus heeft een Sanshand". Koos zei daarna niets meer. Miene

liet de eerste slag aan ♠J. De tweede was voor ♠A. Daarna speelde ze een hartje van tafel, tot ieders verbazing naar het aas. Ze vervolgde met ♣Q en ♣J die Kees nam. Ruitenheer volgde, door Miene onmiddellijk genomen. Een ♥♥ naar de boer en een ♥-snit gevolgd door de laatste ♥-slag en ♠K brachten haar totaal op tien slagen en een snit op ♠8 bracht de elfde.

De Bolhoedmannetjes keken elkaar zwiingend aan. Ten slotte vroeg Kees of Miene zijn kaarten gezien had. Miene trok haar schouders op en zei alsof het de gewoonste zaak van de wereld was: "Als Koos de ♥K had gehad, had hij hem gespeeld, want om de ♠♠ vrij te krijgen moet hij het eerst aan slag komen!" Koos knikte goedkeurend.

De volgende drie spellen waren vlak zodat Miene en Dixy in een opgewekte stemming de tafel verlieten.

De tafels daarna gebeurde er niet veel bijzonders. Miene en Dixy scoorden iets boven het midden.

De voorlaatste tafel. "O, nee..." kreunde Miene. Dixy begreep wat ze bedoelde. Daar zaten Anne Konda en Piet Hon te wachten. Mensen, die het allemaal mischien niet zo erg bedoelden, maar het waren gewoon naarlingen. Vooral die Piet. Die was altijd zo vervelend tegen Anne. En dat terwijl hij zelf helemaal niets van het spel begreep.

Anne en Piet zaten elkaar met enge blikken te bestoken. Anne had het er zichtbaar moeilijk mee. De komst van de zusjes Contra gaf haar een mogelijkheid om aan de beklemmende sfeer te ontsnappen. Met een moeilijk lachje zei ze: "Niets blijft ons ook bespaard. De hele dag al sterke tegenstanders en dan nu ook nog de winnaars van de zilveren Krakeling. Kom erbij." Piet zei niets. Hij pakte de kaarten voor het volgende spel. De eerste drie spellen bleken eenvoudige 3SA's te zijn. Het laatste spel was interessanter.

♠ KQ		♠ T3
♥ AKJ7652	□	♥ T4
♦ 32		♦ JT654
♣ 73		♣ 9654
	♠ 96	
	♥ -	
	♦ AKQ98	
	♣ AKQJT2	

West	Noord	Oost	Zuid
X	4♠	p	1♣
5♥	6♣	p	5♦
X	a.p.		p

Piet startte ♥A. Dixy troefde, speelde ♦A, troefde een ♦♦, troefde een ♥♥ en draaide al haar troeven af, vervolgens speelde ze al haar ♦♦ zodat deze positie ontstond:

	♠ AJ		
	♥ Q		
	♦ -		
	♣ -		
♠ KQ		♠ T3	
♥ K		♥ -	
♦ -	□	♦ J	
♣ -		♣ -	
	♠ 96		
	♥ -		
	♦ 9		
	♣ -		

Dixy speelde nu haar laatste ♦, waarop Piet in dwang kwam.

Anne vroeg: "Je kunt toch met troef uitkomen?" Piet siste terug: "Ik heb je al zo vaak gezegd dat troefuitkomst tegen slam verboden is, hoe kun je dat nou vergeten?" Anne kreeg een witte kleur om de mond en vroeg: "Maar waarom doubleer je dan?" Piet zweeg verontwaardigd. Miene keek haar maat verwijtend aan: "Waarom open je niet gewoon 5SA?" Dixy lachte maar eens, al die moeilijke dingen, die vergat ze toch iedere keer weer.

Ze liepen naar de laatste tafel. "Dat moet die lul van een Van der Woude geregeld hebben!" zei Miene, toen ze Ad en Ab zag zitten. "Riep u mij, jongedame?", hoorde ze een sonore stem achter zich. "Ha, die Frits", zei ze, toch wel wat geschrokken, terug. Frits van der Woude, de wedstrijdleader, sprak: "Ik wilde juist wat bij u gaan toekijken, tenminste, als u dat goed vindt." Gelaten stemden de zusjes toe, al vonden ze het eigenlijk niet zo prettig, die doordringende ogen in je rug. "Zit aan deze tafel de nieuwe winnaar van de Krakelingendrive?", vroeg van der Woude. "Spelen", zei Miene.

Dixy was er de volgende spellen niet meer zo bij. Ze durfde niet naar Ab links van haar te kijken, omdat dat zo'n vervelende boer was en niet naar rechts omdat daar Ad zat, die vrolijk aan de babbel was met van der Woude, en niet naar haar zus omdat ze zich schaamde voor haar eigen verwarring. Ze bood onder en even later over. Beide keren bleef de schade beperkt

tot scores van 40%. "Trut, wakker worden", klonk het.

Dixy schrok. Als Miene zo klonk, moest er wat gebeuren. Bovendien, dit was haar kans om indruk te maken op Ad. Ad, die totaal geen aandacht aan haar schonk en aan de babbel was met Van der Woude.

Z/NZ	♠ A7543		
	♥ KT5		
	♦ 6		
	♣ AK86		
♠ KJ92		♠ QT86	
♥ Q8		♥ J7432	
♦ T987	□	♦ 5	
♣ QJ7		♣ T95	
	♠ -		
	♥ A96		
	♦ AKQJ432		
	♣ 432		

West	Noord	Oost	Zuid
Ab	M	Ad	D
		pas	1♦
pas	1♠	pas	3♦
pas	4SA	pas	5♥
pas	5SA	pas	7♦
a.p.			

Ab kwam uit met ♦T.

Dixy overwoog haar kansen. 7♦ was duidelijk een te hoog contract. Ab had een goede uitkomst gevonden. Zou ze geen 13 slagen maken, dan zou ze ook dit jaar weer iemand anders, vast wel Ab en Ad, met de Gouden Krakeling naar huis zien gaan. Zou het wel lukken, dan was er nog een miniem kansje. De ♠♠ konden niet vrijgetroefd worden, want er waren te weinig entrees. Dan de dwangmogelijkheden. Een gewone dwang in ♠/♣ of in ♠/♥ teger ^b was niet waarschijnlijk: met een mooie schoppenkaart en nog wat ernaast zou de niet-kwetsbare Ab vast wel wat gezegd hebben na 1♦. Dwangen tegen Oost zagen er ook al niet aantrekkelijk uit.

In ieder geval moesten de troeven getrokken worden. Op de tweede troef gooide Dixy in Noord een ♣ af en op de derde en vierde een schoppen en ♥T. Ad deed twee ♥♥ en een ♠ weg. Nu volgden ♣A en een getroefde ♠ en ♣K en weer een getroefde ♠. Dixy speelde nu haar laatste ♦. Ab kon geen ♠ missen. Ook wilde hij ♥Q niet sec zetten, want dat Dixy de ♥T had weggedaan kon niet anders betekenen, dan dat ze de 9 had. Dus deed hij maar afstand van ♣Q, in de hoop dat zijn broer de T had. Dixy stak nu over naar ♥K en speelde ♠A, waarop Ad zijn hand ineen vouwde, ten teken van overgave.

"Gezellig Samenzijn" gonsde gezapig, in afwachting van de prijsuitreiking. In een hoekje waren twee Drouwenerveenschemondsche notabelen, notaris Bakema en bakker Surdum, de voorzitter van het oudercomité, met rode hoofden in gevecht verwickeld met de scorekaartjes. Aan en om de tap, bemand door Lammechien, de struise boerendochter die in het dagelijks leven de schuimspaan zwaaide in de patatkar op de Singel, waren die vervelende EGBCCers verzameld, die met luide stemmen oreerden over eruitgepatatsansde Drenten en geredoubleerd gemaakte contracten. Wat dronken ze allemaal veel en wat stonden ze allemaal arrogant rond te kijken! Dixy nam zich voor om niet te klappen, als iemand van dat zootje voor een prijs zou worden geroepen.

Intussen zat ze een beetje verdrietig op een stoeltje ergens in het midden van de zaal. Haar grote blauwe ogen gleden ogeneschijnlijk kalmpjes van Ad's gezicht naar het schilderij achter Ad's hoofd naar Ad's borst naar de leuning van de stoel, die naast Ad halverwege twee tafels belachelijk geplaatst stond te zijn. Ze wachtte ergens op, maar op wat precies wist ze niet. Ad leek haar totaal niet te zien. Miene tetterde hinderlijk in haar rechteroor. Ad's glimlach, Ad's grapjes en Ad's galante manieren.... Wat was het toch een bijzondere man.

"Je zit weer te dagdromen, trut", zei Miene op een toon die geen ontkennend antwoord toestond. "Als je hier blijft zitten wordt het nooit wat, hoor." Miene keek tersluiks naar Dixy, en vroeg zich af of ze er zelf iets aan moest doen. Ze had zo iets ooit éénmaal geprobeerd, met Marieke van der Dieke, die haar beste vriendin was geweest op de MAVO in Emmer CompascuŨm. Miene zelf had toen wat met Binnert Bunzema, die in dezelfde aardappelmeelfabriek werkte als de vlam van Marieke, hoe heette die toch ook al weer? Miene moest Marieke mee zien te loodsen naar de AVRO discoshow, terwijl Binnert hetzelfde zou proberen met die jongen. Zodra ze elkaar toevallig tegen zouden komen, zouden Binnert en zij meteen gaan plakken om het voorbeeld te geven, zodat Marieke en die jongen als vanzelf met elkaar opgescheept zouden komen te zitten. Het liep fout. Zodra de jongen in gesprek was geraakt met Marieke bracht hij het gesprek op crossmotors, zijn grote liefde.

"Kun je hem niet vragen of hij aan zijn vader wil vragen hoe lang het uitrekenen nog duurt", vroeg Miene listig. Dixy aarzelde even. Op dat moment stonden de

Drouwenerveenschemondsche notabelen op. Bakker Surdum wenkte naar Frits van der Woude, die gelijk gewichtig begon te kijken en zijn keel schraapte. Miene stond opgewonden op, en dudde Dixy mee omhoog. "Duimen, Dix, want anders wordt het niks", zei ze.

"Dames en Heren", sprak Frits gewichtig, "Het zit er weer op. "Voor we verder gaan wil ik u erop wijzen dat als u op uw loopbriefje uw naam en uw..." Dixy's gedachten dwaalden af. Aan de andere kant van de zaal zag ze Ab en Ad, die iets ingefluisterd kregen door hun vader. Het leek wel of ze stiekem naar haar en Miene keken. Ach, dacht ze, ik verbeeld het me maar.

"We beginnen met de troostprijs", klonk Frits. "Een pak krakelingen, gewonnen door Arie Spits en Frits Bombarie." Een bescheiden applausje klonk op toen twee broodmagere boomlange hoogblonde jongens met pukkelige gezichten op de wedstrijdleider toeliepen, om hun prijs met een verlegen glimlachje in ontvangst te nemen.

"Dan de derde prijs. Zoals altijd de Bronzen Krakeling, beschikbaar gesteld door bakker Surdum. Deze is gewonnen door ..." Van der Woude noemde nu wat namen die ze gelijk weer was vergeten. Tot haar afgrijzen bleken het twee van die vervelende EGBCCers te zijn. Haar applausje bestierf op haar handen en ze beet op haar lippen. Lachen zou ze niet!

"En dan dames en heren. Er heeft zich iets heel bijzonders voorgedaan. Iets wat maar hoogst zelden gebeurt. We hebben een ex aequo eerste plaats, allebei 126 punten, met een gemiddelde van 105. Mag ik naar voren verzoeken Ad en Ab Surdum en de zusjes Contra."

Dixy schrok. Dit kon toch niet waar zijn? Zij en Ad samen op het podium. Ze struikelde bijna, toen Miene haar in de richting van Frits trok. Als in een droom zweefde ze langs de meesterpuntertafel het podium op. Van der Woude reikte de Gouden en de Zilveren Krakeling uit. Ze onderging het zoenen van Frits en Ab zonder er veel van te merken. Daar zag ze Ad naderen. Ad lachte wat en zei dat hij nu aan de beurt was. Dixy sloeg haar armen om hem heen. Ad aarzelde heel even verbaasd. Dixy merkte niets van de hilariteit in de zaal. Ad redde haar met een kus, die voor Dixy het begin van eeuwig geluk was....

Zo af en toe krijg je als meesterpuntenboss de fraaiste brieven. Hieruit wat frasen:

'Mijne Heren,

Ik was een enthousiast bridger totdat ik in de greep van de politiek kwam hetgeen zowel voor de politiek als het bridgen destraseus was.'

-/-

'Martin,

Mevr. van Dam heeft nog geen lidnr. Ik heb er vanmorgen over gebeld met het bondsbureau, er is daar iets mis gegaan met haar aanmeldbrief (in aug.) Ze zullen

het meteen herstellen.

Overigens wordt de a.s. bestuursvergadering definitief di. 11 dec. a.s gehouden bij ons. max laat zich vervangen door ander PR lid. Ik dacht 20.30u.

p.s je briefjes zijn gepost.'

-/-

'Tot op heden mochten onze leden, geen meesterpunten hebben bijgeschreven gekregen na augustus 1989!! Wilt u dit controleren?'

-/-

'L.S.

In het bezit van het bewijs van lidmaatschap voor het jaar 1990 (lidnummer 5090416) viel het mij op dat u mij beschouwt niet als 1 grote nul, maar als 2 grote nullen. U bent nog erger dan mijn vrouw. Dit terzijde'

-/-

'Beste Ad,

... en dat jij dan misschien zo lief zou willen zijn de nummers erbij te zoeken. Dus.. lieve Ad, zou je genoeg willen nemen met deze ten dele ingevulde lijst en er wat van kunnen maken?'

Hier volgt de laatste bloemlezing uit het verleden:

(Uit PN jg 7 nr 14)

(Het nu volgende is een fragment van een door Jannes geschreven verslag van de Unisysmarathon. Hij had een avondje gekaart met JM, en daarna waren we eerst naar de Evenaar en later naar de Slagerij gegaan. Jannes, nog in zijn wilde jaren, bleef aldaar twee uur lang boos ijsberen waarbij hij steeds maar door bleef oreren over het volgende spel. Wij, dat is JM, De Buffeljager en ZU luisterden lachend toe en gingen naar verloop van tijd naar bed. Jannes ging achter de tekstverwerker en heeft, verschrikkelijk boos, een verslag van 5 bladzijden getikt, waar hij zich later niets van herinnerde).

(...) Een fors spel waarover het laatste misschien nog niet is gesproken is het volgende.

♠ -		
♥ x		
AJTxxx		
♣ xxxxxx		
♠ JT9xxx		♥ Kx
♥ AJ6	□	♥ KQ8
♦ x		♦ KQxxx
♣ Jxx		♣ KQx
	♠ AQxxx	
	♥ T9xxxx	
	♦ x	
	♣ A	

JM zit Noord en past, Oost opent een 15-17 SA en inderdaad heeft hij niet de mooiste achttien die men zich kan indenken. Ik heb nu "2♥" gevolgd op mijn kaart en wil daarbij opmerken dat het in ons systeem mogelijk is eventuele tweekleurenspellen aan te geven met 2♣/2♦. "2♥" toont dus gewoon ♥♥. West doubleert en dat is naar mijn inzicht een zgn. "puntendoublet" van het zuiverste water.

Hierna heeft JM een bod gedaan dat ik zeer slecht blijf vinden, namelijk "3♦". Waar zijn in hemelsnaam de ♣♣ gebleven? Hij kan aan zijn eigen kaart zien dat ik er ♣♣ bij moet hebben, of anders zitten wij in 2♥ gedoubleerd niet tegen wel waar zij een vijf-vijf of vier-zes schoppenfit minstens hebben, en hoewel mijn 2♥ dan eventueel ook down zou gaan,

het blijft iets amusants hebben. Dus heb ik er gewoon wel ♣♣ bij en als ik die dan toch in de bieding verzwijg, kan dat alleen maar duiden op een extreme verdeling, waarmee ik meer slagen kan halen dan de tegenpartij zich kan indenken.

Maar, en dat vind ik nog veel belangrijker voor JM's kaart: waarom zou ik 2♥ niet gewoon halen? ♠-start kan meteen tot een aftroever met zijn ene troefje leiden, maar ook na ♦-start kan ik kijken of ik na ♦-Aas een directe entree naar mijn hand heb voor het maken van mijn ruff. Je kent alle handen en snapt natuurlijk ook wel dat 2♥ bij slechte defence gehaald wordt, bij matige defence ook nog en alleen bij de naar mijn overtuiging onvindbare troefstart iets ernstiger down kan gaan, maar dan nog steeds lijkt mij twee down de limiet. Kortom, JM moet passen of redoubleren, en persoonlijk zou ik kiezen voor het eerste, voornamelijk hierom dat het meest waarschijnlijke resultaat toch wel luidt: één down.

Je wilt nu natuurlijk weten hoe het afliep met dit spel. welnu, Oost doubleerde, ik deed een pasbod en West koos voor: "Stop, vier Schoppen". JM en Oost pasten hierop en ik niet, zodat wij toch nog vijfhonderd punten overhielden aan dit spel: na de idiote ♥-start -ik dacht nog, toen ik dat hartje van mijn maat zag: "Wil hij een introever, daarvoor heb je

toch minstens een troefkaart nodig???"- vond de leider het ruitennaspiel niet en meende eerst de troeven te moeten "trekken", zodat ik mijn maat nog net op tijd duidelijk kon maken dat ik en ik alleen op dit spel een introever kon maken, en niet hij die zonder troeven is. Overigens was ik wel blij en trots vanwege het feit dat JM mijn doublet in liet staan en niet een nieuwe eigen kleur introduceerde nu. (...)

(Uit PN jg 9 nr 9)

De Principiis (Over de beginselen)

Leo

De vorige keer heb ik mijn verhaal opgehangen aan Augustinus. Deze keer neem ik Origenes (185-254). De reden dat ik dit doe is dat mijn cultuurhistorische kennis aanmerkelijk groter is dan mijn kennis van Bridge. Bovendien heeft al het geouwehoer in dit blad een krachtig tegenwicht nodig; buitenstaanders en aspirant-leden zouden anders wellicht de indruk krijgen dat hier geen verstandige en bezonnen mensen rondlopen.

Origenes behoort tot de grootste theologen uit de Oudheid en is de grootste voor Augustinus. Al vroeg toont onze jonge held een grote intelligentie en leergierigheid en nadat zijn vader in 202 als martelaar sterft besluit hij zijn verdere leven aan de kerk te wijden. Origenes houdt niet van halve maatregelen en pakt de zaak rigoureuus aan: indachtig het schriftwoord in Matth. 19:11 castreert hij zichzelf. Ook de niet-theologen zullen wel voelen dat hier iets niet klopt. Immers de kunst van het celibaat is dit vol te houden in het volle bezit van de hormonen. Het gaat om het weerstaan van de aanvechtingen, maar zonder scrotum (dit is Latijn voor zak, e.g. scrotum patatis = zak patat; scrotum viri = een zak van een vent; scrotum glaebarum = klootzak) zijn die aanvechtingen wel erg zwakjes en ongevaarlijk. Later is Origenes zelf ook genuanceerder over deze jeugdadaad gaan denken, maar toen was het kwaad al onherstelbaar.

Zijn hoofdwerk was "De Principiis", waarin hij uitlegt hoe de wereld en de ziel in elkaar zit. Maar omdat hij een aantal denkbeelden verkondigde, die de toets der orthodoxie niet konden weerstaan is hij 3 eeuwen later, in 543, kettters verklaard.

Het is eenieder wel bekend, dat de beginselen in de opbouw van het bridge erg belangrijk zijn. Eén van die beginselen is, dat je voor het schrijven van een verslag de scorestaatjes nodig hebt. Het ontbreken van deze dingen belemmert het schrijven van een verslag in hoge mate, zeker als het verslag twee weken later geschreven wordt. Nu moet ik helaas bekennen, dat ik ze niet meer kan vinden en dat ik dus niet in staat ben een verslag te schrijven. Dit is niet zo erg want er staan genoeg spellen in dit blad, en zo interessant waren ze ook weer niet. Ondanks deze kleine omissie mag ik toch wel constateren, dat dit verslag een educatief geheel geworden is.

Leo Tepper OFNO (Ordinis Fratrum Noctis Obscurae)

(Uit PN jg6 nr 14)

REDACTIONEEL

(...) belangrijk nieuws: er is voor het eerst in de APIH-geschiedenis een Paasdrive gehouden. Wordt APIH dan toch nog gezellig? Hier wat resultaten van de gedichtopdracht:

Bart, tegenwoordig econoom,
speelt wel heel erg sloom.
Zou hij wat sneller spelen,
zat ik mij hier niet te vervelen.

Mijn maat zit in 4♦
Hij kan er wel naar fluiten
Waarom geen drie Paashazen?
Dan werd het lekker Sinterklazen.

(Ongeveer 1x per jaar, meestal met Sinterklaas, speelt APIH een gezelligheidsdrive met aangepaste spelregels. Een bijzonder element hierin zijn de Sinterklazen, die hoger zijn dan troeven. Er heeft al eens iemand met troefaas buitenboord de rest van de slagen kunnen claimen op een crosklaasje)

"Ik hoop op een interessante match", zei Eddy Expert. "Van zo'n theekransclubje val niet veel tegenstand te verwachten, maar met wat spectaculaire spellen kan het misschien no leuk worden."

"Zorg jij nou eerst maar eens dat we op tijd komen. Als je zo blijft sukkelen komen we er nooit." Berend Blunder keek geërgerd voor zich uit. "En trouwens, zo slecht zullen ie dames vast niet zijn. Het is tenslotte een hoofdklasseteam." "Ha, mengde Nico Nuchter ich in de discussie, dat wou ik maar even horen. Verkoop nooit de huid voordat de beer ges hoten is." "Ach, wat", zei Eddy, terwijl hij een stoot gas gaf, "Als we van die tantes nog n et kunnen winnen, wat doen we dan eigenlijk in dit toernooi?"

"Zeg, we gaan toch niet ruziën; met een beetje maz ...". "Ja, die kennen we al, met een beetje mazzel bla bla bla". "Niet iedereen hier heet Mark Mazzel. Ook al kan je er dan niets aan doen dat je met die naam op de wereld bent gezet, over mazzel hoeven we van jou ni ts meer te horen". Berend keek nog steeds geërgerd. "Neem nou die 4♠ van gisteravond. Ied reën zou toch ...". "We zijn er", brak Eddy af, "en zo te zien zijn onze tegenstanders er o k al. Dat eendje daar kan toch alleen maar door een vrouw zijn beschilderd."

De heren stapten uit en betraden het etablissement waar de eerste ronde van de Ross cup moest gaan plaatsvinden.

"Jullie zijn de tegenstanders van vanavond, is het niet?", sprak een vrouwspersoon achter een kop thee. "Goeie reis gehad? Het was misschien wat ver, maar wij spelen onze thuiswedstrijden het liefste hier, want hier kan je tenminste nog een behoorlijke kop thee krijgen."

"Laten we maar beginnen", nam Eddy het woord. "Als jullie zo vriendelijk willen zijn plaats te nemen?"

Na het voorstellen bleken de dames de bridgeclub MTMV te vertegenwoordigen, "Met Thee Meer Vrouwen".

De eerste helft gebeurde er niet zoveel. De dames dronken veel thee en leken in het spel niet zo geïnteresseerd. Met en kleine voorsprong voor team Expert werd er gewisseld. "Tijd voor het bier. Dat kan deze saai wedstrijd misschien nog wat kleur geven. Wat een flauwe spellen." Eddy had het er maar moeilijk mee. "Met van die slappe deelscores valt er zelfs voor die tantes niet veel te verknoeien. Het wordt tijd dat er eens wat slemmetjes langskomen." Ze namen weer plaats en begonnen met spel 15 aan de tweede helft:

Spel 15	♠ A		
N/A	♥ KQT8532		
	♦ 87542		
	♣ -		
♠ QJ9		♠ KT8754	
♥ AJ964		♥ 7	
♦ -	□	♦ 6	
♣ AKJT3		♣ Q9742	
	♠ 632		
	♥ -		
	♦ AKQJT93		
	- 865		

"Opent u nog wat?", vroeg één van de dames. Eddy keek in zijn kaart en zag de noordhand. Na ampele overwegingen besloot hij de dames 4♥ voor te leggen. Niemand had daar wat aan toe te voegen, al had dame West lang in haar kaart gekeken en flink wat slokken thee genomen alvorens te passen.

"U mag uit hoor", zei Eddy toen dame Oost weinig aanstalten maakte een kaart te trekken. ♦6 kwam op tafel en Nico sprak bij het neerleggen van de dummy: "Ik hoop dat ik een slagje voor je mee heb." Eddy keek met afgrijzen naar de dummy en even later met nog meer afgrijzen naar het stapeltje voor zijn neus. 4♥ -1, terwijl 7♦ voor het neerleggen was. "Had je niks kunnen bieden?", vroeg dame Oost aan haar partner, terwijl Eddy zuchtend 100 in de zijkolom noteerde.

Een paar spellen later kreeg Eddy deze:

Spel 18	♠ A6432		
Z/A	♥ 94		
	♦ QT7		
	♣ KJ3		
♠ J98		♠ KQT75	
♥ Q862		♥ 53	
♦ AK853	□	♦ 42	
♣ 8		♣ A942	
	♠ -		
	♥ AKJT7		
	♦ J96		
	♣ QT765		

Nico opende 1♥, dame West paste en Eddy bood 1♠. "Doublet", zei dame Oost. Dat bleek ♠♠ te beloven. Nico zei 2♣ en dame West bood 2♦. Dat zou toch wel een schoppenfit beloven? Eddy overwoog een doublet, maar bood toch maar 3♣, je kon immers nooit weten met die vrouwen. En jawel, Oost bood nog 3♠. Helaas, Nico bedierf met 4♣ de pret. "Dat doen ze nou altijd", dacht hij, "kun je ze eens een keer opknopen, maar nee hoor, maat moet weer bieden". Dame West bood 4♠.

Met een stalen gezicht pakte Eddy het doubletkaartje uit zijn doosje. "Jammer dat de tijden veranderd zijn", dacht hij. "Vroeger kon je je bedoelingen tenminste nog met een onheilspellende basdreun kracht bijzetten".

Nico kwam uit met ♥A en vervolgde met de K en de J. Wat moest Eddy nu doen? Voortroeven met het aas en troef na levert 10 slagen op. Laag troeven? Oost troeft over, ♠A, ♣♠ getroefd, ♦AK en ♦♦ getroefd en dan weer ♣♣ getroefd. Nu ♦♦ na en het spel is over. Ruiten weg? Oost doet een ♣ weg en maakt 10 slagen. Klaver weg? Oost gooit weer een ♣ weg en het spel is weer over.

Eddy troefde maar laag voor en kon even later -790 noteren. Met een flinke slok bier probeerde hij zijn ongenoegen weg te spoelen, maar deze keer had zijn favoriete dorstlesser een toch wat bittere nasmaak. De dames waren ondertussen al weer druk aan het kwebbelen.

Eddy ving iets op over opschenkttemperatuur en tanninegehalte en bestelde toen nog maar een pils.

Na dit wat onfortuinlijke begin herstelden de heren zich goed met een safety play van Nico, die vanwege het bizarre zitsel ook noodzakelijk bleek, en een 4♠ die Eddy op de dubbele dwang wist te maken. Gesterkt door deze spellen liet Eddy blijken weer van zijn bier te genieten. Hij bood zelfs aan voor de dames nog thee te halen alvorens het één-na-laatste spel op tafel kwam te liggen:

Spel 27 ♠ J63
 W/A ♥ J94
 ♦ 52
 ♣ AJT74
 ♠ 7 ♠ KQT92
 ♥ 75 ♥ QT632
 ♦ AKQT9763 □ ♦ -
 ♣ K8 ♣ 952
 ♠ A854
 ♥ AK8
 ♦ J84
 ♣ Q63

Teruggekomen met de thee bleek dame West met 3SA geopend te hebben. Eddy had niets te melden. Dame Oost, na lang roeren in de verse thee, deed er ook het zwijgen toe, evenals Nico. Natuurlijk was de uitkomst ♣A. Een expert kent zijn theorie. Ongelukkigerwijs was dit nu net de uitkomst die dame West in staat stelde haar contract te vervullen. Dat ze dacht dat ze 3♦ had geopend en gespeeld deed daar niets aan af.

Nog aangeslagen door zoveel pech pakte Eddy zijn laatste handje op: AKQJT 6 Q53 AJ94. 150 honneurs in ♠♠, was het maar robben. Beheerst opende hij met 1♠, door de maat direct tot de manche verhoogd. Wat nu? "Eigenlijk moet ik passen", bedacht hij zich nog, "maar deze manche bieden zelfs die tantes nog wel en we staan vast achter". 6♠ werd aldus het

eindcontract. Dame Oost dacht lang over de uitkomst: troefacht. De dummy gaf hoop: 96542 KT7532 A 6. Met een beetje christelijk ♥-zitsel zouden 12 slagen geen probleem vormen. Dame West bekende met de 3 en Eddy nam het aas. Natuurlijk speelde hij ♥♥ na, waarop al direct de Q verscheen. Het aas zou dus wel fout zitten, alleen, moest hij nu dekken of niet? Bij een 4-2 zitsel zouden er geen problemen zijn, en met alle ♥♥ tegen zou nooit de Q gespeeld worden. Enfin, het gevaar was duidelijk: Zou hij de Q zakken en zou die sec zitten, dan kon er wellicht troef nagespeeld worden. Zou hij dekken, dan kon er net zo goed troef nakomen. Wie zou de laatste troef hebben?

Eddy dekte toch maar met de K, genomen met het aas. "Is er nog thee?", vroeg dame West, en tegen Eddy: "U lust vast nog wel een biertje niet?". "Als u nu eerst een kaart wilt spelen? U bent aan slag, ziet u?". West legde vervolgens een ruitje op tafel. Via de 3 en de T voor het aas van dummy. Eddy speelde natuurlijk ♥2 na en keek bijzonder lelijk toen Oost een ♣♣ wegdeed. "Het is toch niet te geloven! Moeten die hartens weer scheef zitten." Eddy ging in trance. Koortsachtig probeerde hij nog een zitsel te bedenken waarmee hij het contract kon maken. Het was duidelijk dat er te weinig entrees waren om de ♥♥ hoog te krijgen en te incasseren. Anderzijds zat hij nog met 5 losers in de lage kleuren.

Van arren moede speelde hij maar ♣A en een getroefde ♣, waarop aan twee kanten bekend werd. Nu weer ♥ getroefd en Oost deed een ♦♦ weg. Weer troefde hij een ♣, maar nu verscheen bij dame West de K! Wederom troefde hij een ♥, maar nu had dame Oost wat meer tijd nodig voor haar discard. Na eerst nog een ferme slok thee te hebben genomen werd uiteindelijk ♦8 afgestaan. De positie was nu:

♠ 96
 ♥ T7
 ♦ -
 ♣ -
 □
 ♠ K
 ♥ -
 ♦ Q5
 ♣ J

Wat te doen? Er zat nog een troef bij Oost, want als West die gehad zou hebben was die in slag 3 wel op tafel komen te liggen. West bezat nog een hoge ♥ en van de ♣♣ was alleen de Q nog in het spel. Hij schatte dat die bij Oost zou zitten, want West had de K bijgespeeld en Oost had niet zo vlug afgegooid. Conclusie was dat ♦K nu niet sec kon zitten. Wat voor kansen waren er dan nog?

Enfin, misschien had hij iets gemist, dus troefde hij toch maar een ♦, maar de K verscheen niet. Zou hij nu een ♥ troeven en dan met dummy's 9 de laatste troef trekken? Misschien zouden ze dat niet doorhebben. Hij troefde dus maar een ♥ en wilde al troef negen pakken toen dame West opmerkte dat haar partner nog moest bijspelen. Met tegenzin werd

uiteindelijk ♦K weggedaan. Nu die opeens hoog was, speelde Eddy ♦Q, waarop ♣Q werd afgegooid. Het laatste hartje verdween van tafel en de laatste slag was voor dummy's troef negen.

"Een kouwe zes, zal wel uitslaan.", merkte Nico op. "Had je daar nu zoveel tijd voor nodig?".

Eddy hapte naar adem met op tilt staande hersenen. Nico noteerde ondertussen de spelverdeling. "Grappig, zo'n automatische backwash squeeze, komt toch vaker voor dan je denkt." "Nou, dat was het dan", zei één van de dames. "We zullen wel dik verloren hebben." Nico, die nog nooit van de BC MTMV gehoord had, vroeg waar de dames nu eigenlijk in de Hoofdklasse speelden: "Hoofdklasse?", zei men verbaasd. "Nee hoor, wij spelen helemaal niet in de districtscompetitie." Na enig geharrewar kwam vast te staan dat de secretaresse van de overkoepelende theekransclub gedacht had dat het om regionale theeproefwedstrijden ging, iets waarin de dames wel in de Hoofdklasse uitkwamen, zoals zij niet zonder trots vermeldden.

Inmiddels waren de anderen ook klaar, zodat er met uitslaan kon worden begonnen. "Niet veel bijzonders", zei Mark, "wat foutjes van Berend en een mazzeltje op spel 28." "Honderd weg", begon Eddy. "Dat wordt dan 1840. Bij ons bood Berend nog 5♣ over 4♥, en toen kwamen ze in 6♦, en dat hebben we maar opgeblazen." De spellen 16 en 17 leverden een kleinigheid op, maar spel 18 bleek weer een dure: "800 voor hun", zei Berend. "Wat nou 800, zaten jullie in 7♣ of zo?". Eddy, nog vol misnoegen aan hun eigen resultaat denkend, kon het niet laten deze ietwat sarcastische opmerking te plaatsen. "Nee, in 2♦. Ik volgde 2♦ na de 1♥-opening. Dat werd gedubbeld en rondgepast." "Hoe kan dat nou", zei Eddy. "Wie laat er nu met die

zuidhand een negatieve bel in?". "De dame in kwestie, want ze dacht dat het voor straf was." "Maar dan nog, je gaat toch niet voor 800?" "Nou kijk, het begon met ♠AK en ♥ getroefd. Toen ♠A en ♠ getroefd. Toen weer ♥ getroefd met de Q, en ♠ getroefd. Nu kwam de laatste ♥ en ik troefde laag voor in de veronderstelling dat Noord geen troef meer had, maar ze had nog de T bij de ♣ zitten." "Bij ons kwamen ze nota bene in 4♣ en dat kon niet down. Ik had al zo'n vermoeden, maar het leek me iets te briljant om niet te doubleren." Eddy had na het succes van het laatste spel zijn natuurlijke houding weer helemaal terug. "Enfin, dat kost dan 17, maar er komen nog wat goeie."

Dat bleek, want op de volgende spellen werden flink wat punten verdiend, zodat ze weer een ietsje voor stonden.

"Spel 27: 750 voor zij. 3SA in de noordhand was niet down te branden." "Hoezo 3SA in Noord, je opent met de westkaart toch al 3SA?". "Ik niet", zei Berend, "Met acht dichte Ruitens en ...". "Ja, ja, er zal wel weer een reden voor zijn, maar hoe kwamen ze in hemelsnaam in 3SA?". "Wel", zei Berend, "Ik opende dus 1♦ en toen zei Noord 1SA i.p.v. 2♣. Er was een biedkaart blijven hangen en dat merkte ze pas toen er al naar 3SA was verhoogd, waarna ze het er maar bij liet zitten." "Nu, bij ons werd er wel 3SA geopend", zei Eddy nors, "En met de opgelegde ♠A-start wordt dat gehaald."

Nadat er dus weer 16 imps in de zijkolom waren genoteerd restte slechts het laatste spel. "50 thuis, met troefstart was 6♣ niet meer te maken. Bij jullie zullen ze wel met ♥Q zijn gestart, waarna de troefswitch gevonden moet worden." "Ik kreeg een troefstart", merkte Eddy koeltjes op, "maar het slam is so wie so lay down. We winnen dus 14 imps en hebben dus gewonnen. Als jullie de dames ook even willen bedanken?" Eddy genoot van zijn optreden. Ach ja, een expert moet zich daar ook naar gedragen.

"Ik begrijp het niet, dat slemmetje op het laatste spel, is dat koud?" Berend had de hele terugweg op Nico's notitie zitten turen, maar het was niet aan hem besteed geweest. Eddy keek even over zijn schouder. "Zeg Nico, zouden die theekransjes alleen voor vrouwen zijn?"

(Uit PN jg 7 nr 13)

Het Kruikentoernooi

Vuilgeyekte

Hfdst 1: Waarin JM op de hem kenmerkende wijze in Eindhoven komt.

Vrijdagavond om 18.00 u. zouden wij richting Eindhoven vertrekken alwaar bij Pia en Maarten overnacht zou worden. Om 19.30 u. gingen wij vol goede moed op weg. JM vond zonder overdreven om te rijden de snelweg richting Zwolle. Bij Zwolle ging vE met een gerust hart pitten, dit om twee redenen, ten eerste was de snelweg richting Zwolle zonder om te rijden afgelegd, ten tweede zat Jan voorin en fungeerde als navigator. De afslag naar Arnhem werd in een keer genomen. Bij Arnhem moest de afslag naar Nijmegen gevonden worden en zo geschiedde. Na een kilometer of dertig merkte Jan op, dat de kilometeraanduiding op de borden vermeld achter Utrecht toch hard naar de 5 afliep, terwijl we Nijmegen nog niet gepasseerd waren. 5 kilometer later reden we dus Utrecht binnen en kregen JM en Jan ruzie over de nu te volgen route. JM wou naar Breda, want dat lag in Brabant, terwijl Jan naar Den Bosch wou. Na veel gevloek en het ten langen leste te voorschijn halen van een wegenkaart ging JM ten slotte overstag. (...)

Hfdst 2: Waarin Jan en Tjeerd slam bieden en maken.

Spel 6, 1e zitting.

♠ 82		♠ KT3
♥ 8764		♥ QJT95
♦ 965		♦ AKQT
♣ T643	□	♣ J
♠ AQ7		♠ J9643
♥ AK		♥ 32
♦ 843		♦ J72
♣ K9752		♣ AQ8

Tjeerd verzint een eindspelletje.

Als slachtoffer had Tjeerd meervoudig Hoehstwinnares Beppie uitgekozen. Ze zat Zuid en kwam met een kleine ♠ uit tegen het bereikte 6SA-contract. Spelverloop 5x ♥ en 3x ♠, waarop Noord (Carla) een ruitje had weggedaan hetgeen Tjeerd niet had gezien. Zuid deed haar ♠♠ weg en een klavertje. Nu incasseerde de leider 2x ruiten waarop iedereen bekende. Niet zeker of de ♦♦ hoog waren speelde hij nu ♠J na. In de dummy lagen nog slechts 3 ♣♣ en de slag verliep als volgt: ♠JQKx Nu ♠7 na voor Bep haar Aas, die nog ♦J bewaard had voor C.. Gehypnotiseerd door het walgelijke afspel lieten de dames in de volgende twee spellen wat liggen zodat wij deze tafel afsloten met een slordige 85%.